

جریده عالم

فرانسه مدعی شد؛
عملیات نظامی برای
جلو گیری از کود تادر چاد

فرانسه روزهای پنجم و ششم فوریه جاری (شازدهم و هفدهم بهمن ماه) یک کاروان نظامی را که برای براندازی دولت ادریس دی، رئیس‌جمهور فعلی چاد در حال حرکت به سمت انجام، پایتخت این کشور بود، هدف قرار داد. به نقل از خبرگزاری اسپوتنیک روسیه، این عملیات که به درخواست ادریس دی انجام شد، سؤالاتی را درباره این که در پنجمین کشور بزرگ آفریقای چه اتفاقی در حال وقوع است در ذهن ایجاد می‌کند و تاریخچه این درگیری در کشوری که از قرن هجدهم میلادی مستعمره فرانسه بود و از سال ۱۹۶۰ استقلال یافت، مهم است. به نوشته روزنامه لوفیگارو و چاپ فرانسه، ژان ایولودریان، وزیر خارجه این کشور روز سه‌شنبه (۲۳ بهمن ماه) اظهار کرد: دخالت نظامی فرانسه در چاد در هفته گذشته باهدف توقف کودتای نظامی برای براندازی دولت ادریس دی بوده است. لودریان افزود: این اقدام نظامی فرانسه پس از درخواست کتبی دی از فرانسه برای حمایت از کشورش و بر اساس قوانین بین‌المللی انجام شده است. ستاد مشترک ارتش چاد در ۹ فوریه (بیست بهمن ماه) اعلام کرد: عملیاتی نظامی با حمایت جنگنده‌های فرانسوی علیه آنچه حمله تروریستی خواند، انجام شد؛ و مخالفان شورشی قصد داشتند از آن برای حمله به چاد استفاده کنند. طبق گزارش خبرگزاری رسمی چاد، عزم برمندو، سخنگوی ارتش این کشور اظهار کرد: در این عملیات بیش از ۴۰ خودرو منهدم شدند. این در حالی است که خبرگزاری فرانسه اعلام کرد، جنگنده‌های فرانسوی حملات هوایی را علیه یک گروه مسلح که قصد عبور از مرزهای شمالی چاد بالیبی را داشتند، انجام دادند؛ که دخالت پایگاه نظامی فرانسه در آخرین لحظات درگیری معادلات را به نفع ادریس دی برهم زد. روزنامه انجام‌الایوم چاپ چاد اتفاقات این روزهای این کشور را به اتفاقات روزهای دوم و سوم فوریه (سیزدهم و چهاردهم بهمن ماه) سال ۲۰۰۸ که با خارج شدن کنترل انجمن از دست ارتش نجات و آغاز درگیری‌ها در این شهر مرتبط دانست و نوشت، ائتلاف مخالفان نظامی که نتوانسته بود مدیریت درگیری‌ها در پایتخت را به دست بگیرد، کنترل امور سیاسی را نیز از دست داد. این روزنامه فرانسوی همچنین نوشت، دخالت فرانسه در این عملیات سؤالات مهمی را درباره قدرت ارتش چاد که از فرانسه درخواست حمایت کرد و با وجود این که تعداد خودروهای زرهی به کار گرفته شده در این حمله تنها ۴۰ دستگاه بود، در ذهن‌ها ایجاد می‌کند. چاد در سال ۱۹۶۰ میلادی از استعمار فرانسه خارج شده و به استقلال دست یافت و تحت حاکمیت یک حاکم مسیحی از جنوب این کشور درآمد. طبق گزارش سایت عربستانی‌الاول که در سال‌های ۱۸۸۳ تا ۱۸۹۳ میلادی مناطق چاد در کنترل سودان به رهبری رابح الزبیری بود. فرانسه در سال ۱۹۰۰ میلادی توانست ارتش الزبیری را در چاد شکست دهد و در سال ۱۹۱۳ نیز کاملاً بر این کشور کنترل یافت و چاد به یکی از مستعمره‌های فرانسه تبدیل شد. اعتراضات و خشونت‌های گروه‌های مخالف اسلامی در شمال این کشور پس از ممنوعیت احزاب سیاسی در سال ۱۹۶۳ شکل گرفتند. طبق نوشته مجله تایم چاپ آمریکا، در سال ۱۹۷۳ نیروهای فرانسوی در تمام انقلاب در شمال چاد که نیمی از ساکنان آن مسلمان بودند، شرکت کردند. لیبی در سال ۱۹۷۷ نوار مرزی شمال چاد را به خاک خود ملحق کرده و نام منطقه اوزور آن نهاد و در سال ۱۹۸۰ برای حمایت از جوکونی کوایدی، رئیس‌جمهور چاد که تا سال ۱۹۸۲ در قدرت ماند، نیروهای خود را به آنجا اعزام کرد. طبق گزارش بی.بی.سی، حسن حبری در سال ۱۹۹۰ به دست ادریس دی، هم‌پیمان سابقش برکنار شد؛ و جبهه آزادسازی ملی چاد اعتراضات را هدایت کرد و پس از سه سال این انقلاب به جنگی چریکی تبدیل شد. در سال ۲۰۱۱ گروه‌های مخالف انتخابات ریاست جمهوری را تحریم کردند اما در نهایت ادریس دی اعلام کرد در این انتخابات پیروز شده است.

روزنامه عبری زبان هآرتس به نقل از منابعی در چاد نوشت، اسرائیل سلاح‌های پیشرفته‌ای را در اختیار کشوری که غالب ساکنان آن مسلمان هستند، جهت حمایت از آن در برابر شورشی‌ها قرار داد.

الجزیره نوشت: انتظار می‌رود بنیامین نتانیاهاو نخست‌وزیر اسرائیل با مایک پنس معاون رئیس‌جمهور آمریکا که در این نشست حضور خواهد داشت در حضور پمپئو مذاکره کند

کارشناس دیگری از اندیشکده بنیاد آلمانی برای سیاست خارجی مستقر در برلین نیز گفت، تصمیم لهستان برای برگزاری این رویداد اختلافات بین کشورهای اروپایی را نشان می‌دهد. همه کشورهای اتحادیه با اهداف سه کشور فرانسه، آلمان و انگلیس هم‌سو نیستند. به نظر می‌رسد که آمریکا از برخی اختلافات بین اروپایی‌ها درباره ایران آگاه است و علاقه‌مند به تعمیق آن است. این که لهستان میزبان این نشست است می‌تواند ناشی از نگرانی‌های امنیتی باشد. لهستان در تلاش است که حضور نظامی دائمی آمریکا را برای مقابله با جاه‌طلبی‌های منطقه‌ای روسیه در کشورش داشته باشد.

انتظار می‌رود چه اتفاقی رخ دهد؟

الجزیره به نقل از یک تحلیل‌گر نوشت: این نشست نتیجه محسوسی نخواهد داشت. کشورهای اروپایی بسیار درباره آنچه در بیانیه نهایی امضا خواهند کرد یا نتیجه‌گیری که ایران را متهم می‌کند، محتاط خواهند بود.

سانال از موسسه امور خارجه لهستان، گفت: موفقیت این نشست بیشتر به این بستگی دارد که چه کسی در آن شرکت کند. حضور کشورهای که روابط خصومت‌آمیزی با ایران ندارند پیام کلی آن را ملایم‌تر خواهند کرد.

وی افزود: ممکن است بهتر باشد از جنبه دیگری به این موضوع نگاه کنیم که این نشست همچنین می‌تواند برای کاستن از موضوع ضدایرانی واشنگتن استفاده شود.

سانال گفت: این نشست چندجانبه است و اروپا می‌تواند خواستار حضور ایران در مذاکرات آینده شود؛ و هرگونه گزینه قابل قبول ایجاد صلح و ثبات در منطقه در هر صورت باید با حضور ایران باشد.

خارجی اتحادیه اروپا گفته که در این نشست حضور نخواهد داشت. روسیه از پذیرش دعوت شرکت در این نشست خودداری کرده است. جبران یاسیل وزیر امور خارجه لبنان روز دوشنبه (۲۲ بهمن ماه) گفت در این نشست حاضر نخواهد شد و مقامات فلسطینی این نشست را توطئه آمریکا و اسرائیل باهدف تضعیف مسئله فلسطین توصیف کرده‌اند.

چرا این نشست اکنون برگزار می‌شود؟

این نشست هم‌زمان با سیاست دولت آمریکا برای به‌اصطلاح عدم مداخله در منطقه برگزار می‌شود. ترامپ دسامبر (آذر ماه) سال گذشته میلادی (۲۰۱۸ میلادی) اعلام کرد که نیروهایش را از سوریه خارج می‌کند.

ورشو اولین تلاش دولت ترامپ برای ایجاد ائتلاف قلمداد می‌شود؛ اما به گفته لوکاسیویتز سفیر پیشین لهستان در افغانستان خطر چنین اقدامی بالاست. وی گفت نتیجه، ممکن است به تصمیم‌گیری درباره عهده‌خواه گرفت، منجر شود. وی افزود: آمریکا از مدت‌ها قبل، اسرائیل را به عنوان متحد خود انتخاب کرده است. به نظر می‌رسد مسئله فلسطین به قربانی تبانی غیررسمی عربستان و اسرائیل علیه ایران تبدیل شود.

پاتریشیا ساسنال از موسسه امور خارجه در لهستان گفت: آمریکا با برگزاری نشست و روش به دنبال دیدار مقامات اسرائیلی و کشورهای عربی سنی است به‌ویژه با توجه به این که دو طرف فاقد روابط دیپلماتیک هستند. برای آمریکا این نشست جایگزین برنامه جامع اقدام مشترک است که قرار است ایران را تحت فشار قرار دهد و این کشور را این بار درباره سیاست منطقه‌ای و برنامه موشکی‌اش به میز مذاکره بازگرداند.

موضوع اروپا و لهستان چیست؟

یک کارشناس شورای روابط خارجی اروپا گفت: مخالفت برخی از کشورهای اروپایی با این نشست بازتاب این است که کشورهای اتحادیه اروپا به‌رغم برخی اختلافاتشان با ایران بر سر اقدامات منطقه‌ای این کشور نحوه مقابله با آمریکا با این مشکل را در ایجاد امنیت و ثبات منطقه مؤثر و سازنده نمی‌دانند.

این رسانه در ادامه به پنج نکته مهم درباره نشست ورشو که تحت عنوان گسترش صلح و امنیت در خاور میانه برگزار می‌شود، پرداخت:

موضوع نشست چیست سسی و شرکت کنندگان کدامند؟

موضوع این نشست مسائل مربوط به امنیت خاور میانه است. لهستان با تأکید بر حمایت خود از توافق هسته‌ای ایران، در مقابل تلاش‌ها برای تبدیل کردن این نشست به یک نشست تبلیغاتی علیه ایران مقاومت کرد اما پیوتر لوکاسیویتز سفیر سابق لهستان در افغانستان به‌الجزیره گفته است که لهستان باز دست دادن کنترل این نشست انتقال پیام کلی این نشست را به آمریکا، اسرائیل و عربستان واگذار کرده است. هنوز به‌طور دقیق معلوم نیست چه کسانی در این نشست حضور می‌یابند اما مقام‌های ایرانی در فهرست مهمانان نیستند. برنامه‌ریزی این نشست توسط برابان هوکنماپنده ویژه ترامپ در امور ایران و رئیس گروه اقدام ایران وزارت امور خارجه آمریکا انجام شده است.

الجزیره نوشت: انتظار می‌رود بنیامین نتانیاهاو نخست‌وزیر اسرائیل با مایک پنس معاون رئیس‌جمهور آمریکا که در این نشست حضور خواهد داشت در حضور پمپئو مذاکره کند. انتظار می‌رود جرد کوشنر داماد و مشاور ترامپ نیز در اقدامی نادر روز پنجشنبه (۲۵ بهمن ماه) سال جاری

فدریکا موگرتینی مسئول سیاست

به‌ورشو نخواهند رفت. روسیه و چین هم به این کنفرانس اعتنایی نکرده‌اند و مسکو حتی از آن انتقاد کرده است. باوجود این، جرمی هانت، وزیر خارجه بریتانیا گفته فقط برای حضور در جلسه‌ای که مربوط به یمین در این کنفرانس برگزار خواهد شد به ورشو می‌رود.

این در حالی است که مایک پمپئو، وزیر خارجه آمریکا قرار است پس از ورشو به بروکسل برود و با خانم موگرتینی و مقام‌های اتحادیه اروپا دیدار کند و پس از آن هم به‌برای حضور در کنفرانس امنیتی مونیخ به آلمان خواهد رفت. جایی که اکثر وزرای اروپایی و همچنین محمدجواد ظریف، وزیر خارجه ایران هم حضور خواهند داشت.

عراق، لبنان و تشکیلات فلسطینی هم این کنفرانس را بایکوت کرده‌اند. این در حالی است که یکی از محورهای اصلی این کنفرانس قرار است تروریسم و امنیت در خاور میانه باشد و به این ترتیب این کنفرانس که آمریکا حامی اصلی برگزاری آن است بدون حضور عراق، سوریه، ایران، لبنان و تشکیلات فلسطینی که بخش بزرگی از خاور میانه را تشکیل می‌دهند، برگزار می‌شود. الجزیره افزود: نشست ورشو در لحظه‌ای حساس و در شرایطی که اتحادیه اروپا تلاش می‌کند توافق هسته‌ای ایران را حفظ کند، برگزار می‌شود.

شبکه خبری الجزیره درباره نشست آینده صلح و امنیت در خاور میانه در ورشو پایتخت لهستان نوشت: در حالی که آمریکا ظاهراً به دنبال استفاده از این نشست برای گسترش اقدامات ایران ستیزانه‌اش است کارشناسان درباره موفقیت این کشور در پیشبرد اهدافش تردید داشته و معتقدند که هرگونه صلح و ثبات در منطقه باید با حضور ایران باشد. این شبکه خبری قطری در روز چهارشنبه (۲۴ بهمن ماه) افزود: نشستی که به ریاست آمریکا درباره صلح و امنیت خاور میانه در روزهای چهارشنبه و پنجشنبه (۲۴ و ۲۵ بهمن ماه) در ورشو پایتخت لهستان برگزار می‌شود، نخست ماه گذشته توسط مایک پمپئو وزیر امور خارجه آمریکا و پی اظهارات ضدایرانی‌اش در قاهره مطرح شد.

هم‌زمان گزارش شده بنیامین نتانیاهاو، نخست‌وزیر اسرائیل برای حضور در این کنفرانس راهی لهستان می‌شود. نخست‌وزیر اسرائیل دو روز پیش در آستانه این سفر به اعضای کابینه خودش گفته بود: محور اصلی کنفرانس در نشست وروشوا این است؛ این که محور جلوی این کشور را در سوریه گرفت؛ مانع پر خاش جویی آن‌ها در منطقه شد و در رأس همه این‌ها مانع دست‌یابی این کشور به سلاح هسته‌ای شد. اما دیپلمات‌های ارشد کشورهای بزرگ اروپایی چون فرانسه گفته‌اند

خبر

اقتصاد چین آب رفت

آثار مخرب جنگ تجاری بر اقتصاد چین

احساس می‌کنند؛ نرخ رشد اقتصادی این دو شهر هم‌زمان با جنگ تجاری این دو قدرت اقتصادی بزرگ دنیا از ۹.۳ درصد به شش درصد کاهش یافت و نرخ رشد اقتصادی مبتنی بر صادرات نیز نسبت به سال گذشته ۰.۷ درصد کاهش داشته است.

این نشان دهنده مشکلی عظیم در اقتصاد چین است زیرا این دو شهر بیشترین رشد و رونق اقتصادی را در سال‌های اخیر داشتند. چاینا اکونومیک در ادامه نوشت، به‌رغم تلاش‌های اخیر پکن برای حمایت از بخش‌های خصوصی به امید برطرف سازی کاهش رشد اقتصادی، برخی از شهرهای این کشور که قلب اقتصادی چین نیز بودند، کاهش ۰.۳ درصدی رشد اقتصادی را تجربه کردند. در همین حال یک روزنامه دولتی چین هشدار داده است که رشد تولید ناخالص داخلی این کشور در سه ماهه اول (دی ماه تا اسفند) سال جاری میلادی می‌تواند پیش از رسیدن به سه ماهه دوم (فروردین تا خرداد)

نشریه چاینا اکونومیک نوشت؛ آثار مخرب جنگ تجاری بر اقتصاد چین احساس می‌شود به‌طوری‌که رشد اقتصادی چین به پایین‌ترین حد خود در ماه‌های اخیر رسیده است و این موضوع باعث کاهش توسعه تولید ناخالص داخلی و افزایش شکاف طبقاتی در شهرهای این کشور شده است. به نقل از نشریه چاینا اکونومیک، چین در ماه‌های اخیر کمترین نرخ رشد اقتصادی را در ۲۸ سال گذشته داشته است و این موضوع باعث شده است تا بیش از نیمی از شهرهای این کشور به اهداف توسعه تولید ناخالص داخلی دست پیدا نکنند. به نوشته این نشریه، اثرات جنگ تجاری میان چین و آمریکا به شدت احساس می‌شود به‌طوری‌که هفده استان از ۳۱ استان چین شاهد کاهش رشد اقتصادی هستند. چونگ کینگ و گوانگ دونگ که از شهرهای چین و قلب اقتصادی این کشور هستند نیز این کاهش رشد اقتصادی را

به‌شدت به سرمایه‌های خارجی وابسته خواهد بود.

شبکه‌سی‌ان‌بی‌سی آمریکا به نقل از بانک مورگان استیلی اعلام کرد، با توجه به این که چین وارد سال‌های کاهش مجموع تراز تجاری‌اش می‌شود، احتمالاً به سرمایه‌های خارجی وابسته‌تر خواهد شد.

در گزارش منتشر شده از سوی این بانک آمریکایی آمده است، مجموع تراز تجاری اقتصاد چین در دوره کاهش بلندمدت است و رشد آینده اقتصاد این کشور به‌طور روزافزونی وابسته به سرمایه خارجی خواهد شد.

اعلام کرد در جریان نشست جی ۲۰ در آرژانتین، ایالات متحده افزایش تعرفه بر ۲۰۰ میلیارد دلار از کالاهای چین را که قرار بود از روز یکم ژانویه اعمال شود را به مدت ۹۰ روز متوقف خواهد کرد. در مقابل چین نیز متعهد شد که میزان قابل توجهی از محصولات کشاورزی، صنعتی و کالاهای حوزه انرژی آمریکا را خریداری کند.

از سوی دیگر نیز رسانه‌های آمریکایی این‌گونه گزارش داده‌اند؛ بانک سرمایه‌گذاری چندملیتی مورگان استیلی ادعا کرد که اقتصاد چین از مدت‌ها پیش شاهد روند کاهشی است و رشد آن از سال ۲۰۲۰

به پایین‌ترین حد خود در سال‌های اخیر برسد. نرخ رشد سالیانه ثبت شده چین طی سه ماه آخر سال ۲۰۱۸، ۶.۴ درصد بوده است که نشان دهنده ضعیف اقتصاد و بحران مالی است.

دولت هنوز هم به‌طور رسمی هدف اقتصادی خود را برای سال ۲۰۱۹ که معمولاً ماه مارس (اسفندماه) در کشوره ملی مردم، مورد بررسی قرار می‌گیرد، اعلام نکرده است، اما با‌ها در مورد تمرکز بر رشد پایدار اقتصادی تأکید کرده است.

بیانات دونالد ترامپ رئیس‌جمهور آمریکا در ماه سپتامبر (شهریور ماه) سال گذشته میلادی ۲۰۱۸ مبنی بر اعمال تعرفه ده درصدی بر ۲۰۰ میلیارد دلار از کالاهای چین به ایجاد تنش میان دو کشور انجامید؛ چین نیز در اقدامی تلافی‌جویانه بر کالاهای آمریکا تعرفه‌های مالیاتی اعمال کرد. پس از آن، آمریکا دسامبر (آذر ماه) سال گذشته میلادی ۲۰۱۸ با انتشار بیانیه‌ای